

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma:	Kfv.V.37.783/2024/2.
A tanács tagjai:	dr. Márton Gizella tanácselnök dr. Stefancsik Márta előadó bíró dr. Darák Péter bíró dr. Demjén Péter bíró Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes:	felperes1 (cím1)
A felperes jogi képviselője: jogi képviselő1; cím2)	Dr. Mátyás László Ügyvédi Iroda (ügyintéző:
Az alperes:	Pest Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes jogi képviselője:	dr. Révész Zoltán kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	érdekelt1 (cím4)
Az alperesi érdekelt képviselője: képviselő2 ügyvéd; cím5)	R & S Ügyvédi Iroda (ügyintéző: jogi
A per tárgya:	vadászati tárgyú közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	az alperes
A felülvizsgálattal támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 2024. szeptember 5. napján kelt 104.K.700.415/2024/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes részben tulajdonosa a 2007-2017. vadászati üzemtervi ciklusban egyéb1 kódszám alatt nyilvántartott vadászterületét alkotó földeknek (helység1 356, 357 és 358 erdőtag), amelyen a vadászati jog helység1 Községi Vadásztársaságot illette meg. E vadászati ciklusban megállapított vadászterület nyugati határait részben ezek az erdőtag határok alkották.

[2] A Pest Megyei Kormányhivatal 2016. március 30. napján hivatalból ajánlást tett közzé a egyéb2 és a egyéb1 kódszámú (a továbbiakban: perbeli) vadászterület 2017. március 1-től 2037. február 28-ig terjedő üzemtervi ciklusra szóló határait. Az ajánlás szerint a helység1 Községi Vadásztársaság korábbi, egyéb3 kódszámú vadászterületéből közel 600 ha átkerül egyéb2 kódszámú vadászterülethez, amely vadászati jogosultja az állami tulajdonban álló alperesi érdekelt gazdasági társaság. A két vadászterület közös nyugati határa egy aszfaltozott út lett, amely egyenes vonalú. A korábbi határ két helyen is kicsúcsosodó, korona formára hasonlító határvonal volt, ezen belül helyezkedett el a felperes tulajdonát képező helység1 356, 357, 358 erdőtag.

[3] A felperes, mint helység1 község földtulajdonosainak képviselője, a vadászterület határaitra vonatkozó módosító javaslatot terjesztett elő, azonban az elsőfokú hatóság azt - megfelelő tulajdonosi támogatottság hiánya miatt - elutasította, döntése elsőfokon jogerőre emelkedett. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság a 2016. szeptember 19. napján kelt, PE/FM2/454-16/2016. számú határozatával a egyéb1 kódszámú perbeli vadászterület határát – érvényes módosító javaslat hiányában hivatalból – az ajánlásnak megfelelően megállapította. A fellebbezés alapján eljáró alperes a 2017. március 3. napján kelt, PE/FE/142-2/2017 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal az elsőfokú bíróság a 2019. március 28-án meghozott 41.K.27.692/2018/13. számú ítéletével az indokolási kötelezettség megsértése miatt hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

[4] A megismételt eljárásban az elsőfokú vadászati hatósági hatáskörben eljáró Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2019. július 17. napján kelt PE-06/FM2/551-4/2019. számú határozatával a perbeli vadászterület határát 2037. február 28-ig a korábban hatályon kívül helyezett első- és másodfokú határozatban, illetve ajánlásban foglaltakkal megegyező módon állapította meg.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. július 31-én meghozott PE/FE/01012-1/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatát a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 19. § (2) bekezdés b) és l) pontjaira és a Vtv. végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 3. § (4) bekezdésére alapította.

[6] Indokolása szerint a vadászterület korábbi határától eltérést azért látta indokoltnak, mert az előző vadászati ciklusban történt határ-megállapítást követően a Vtv. 19. § (2) bekezdése kiegészült az l) ponttal, mely szerint a vadászterület határának megállapításánál figyelemmel kell lenni a határok egyértelmű azonosíthatóságára, tartósságára és nyomon követhetőségére is. A vitatott új határszakasz a helység1 helyrajzi szám1, helyrajzi szám2 és helyrajzi szám3 hrsz.-ú út, amely egyértelműen beazonosíthatóvá és nyomon követhetővé teszi a két szomszédos vadászterület határát, ezzel a vadászat biztonságosságát is növeli.

Kizárja a szomszédos vadászterületre történő áttévedést, amely adott esetben balesetveszélyes helyzetet eredményezhet, továbbá a jogosulatlan vadászat miatt alkalmazandó jogkövetkezményeket kell elviselnie a vadásznak, ha tévedésből idegen vadászterületen ejt el vadat a vadászterület vadászatra jogosultjának engedélye nélkül. Az erdőtag határvonala, mint vadászterületi határ megfelel a jogszabálynak, azonban egyértelmű, hogy határnak egy aszfaltozott út jobban megfelel, tekintettel arra, hogy az erdőtag határvonala szabad szemmel sokkal kevésbé beazonosítható. Ezen kívül egy aszfaltozott közút tartósabban fennmarad, míg egy erdőtag esetében az új erdősítesek, vagy a fakitermelések az erdőtag határát a természetben megváltoztathatják.

[7] Megállapítása szerint a tulajdoni és használati viszonyok is indokolták a vadászterület határának módosítását, mert a korábbi vadászterületnél az állami földterületek „egy része” átkerült a „másik” vadászterülethez, az új határ esetében ezek a földterületek egy tömbben maradnak, így egységesebben kezelhetők, mind erdőgazdálkodási, mind pedig vadgazdálkodási szempontból. Az erdőterv betartása is könnyebben megvalósítható egy nagyobb és egységes, mint egy megosztott területen.

[8] Kitért arra, hogy a felperes fellebbezésében nem fejtette ki, hogy saját tulajdonú földterületeinek a másik vadászterülethez csatolásával milyen tulajdonosi érdekei sérülnek, és a Vtv. és a Vhr. rendelkezéseiből nem vezethető le, hogy a földtulajdonosnak alanyi jogosultsága van annak eldöntéséhez, hogy a földterülete mely vadászterülethez tartozzon.

A keresetlevél, a védírat és az érdekelt nyilatkozata, az előzményi ítélet, a Kúria végzése

[9] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését, illetve hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte.

[10] Álláspontja szerint az alperes határozata sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) -(4) bekezdését, a Vtv. 3. § (1) bekezdését, 11/A. §-át, 11/B. §-át, 11/C. §-át, 19. § (2) bekezdését, különösen a b) és l) pontját, a Vhr. 3. § (4) bekezdését, 7/A. § (2) bekezdését, 7/B. § (1)-(2) bekezdését, 7/C. § (1)-(2) bekezdését.

[11] Előadta, hogy az alperes a megismételt eljárásban nem tett eleget a bíróság iránymutatásának, a határozatban megállapított tényállás megalapozatlan, a vadászterület határának meghatározásakor nem értékelte a Vtv. 19. § (2) bekezdésében írt valamennyi szempontot, különösen a korábbi vadászterületi határokat, valamint a Vtv. 3. § (1) bekezdése és 19. § (2) bekezdés b) pontja alapján a tulajdoni és használati viszonyokat.

[12] Hivatkozása szerint a földtulajdonosnak a Vtv. alapján alapvető joga fűződik ahhoz, hogy a tulajdonát képező területen ki vadászik, és milyen feltételekkel. Az alperes a törvényi szempontok közül kettőt kiragadva indokolatlanul tért el a korábbi vadászterületi határoktól, döntését nem a bizonyítékok értékelésével hozta meg, egyoldalúan szempontokat rögzített. Vitatta, hogy az alperes által hivatkozott jogszabályváltozásnak, azaz a Vtv. 19. § (2) bekezdés l) pontjának, meghatározó jelentősége lenne a többi szemponttal szemben, különös tekintettel arra, hogy a Vhr. 3. (4) bekezdése azonos értékűnek minősíti az erdőtag határát más vadászterület határok mellett. Az alperesi határozat tulajdoni és használati viszonyokkal kapcsolatos megállapításait ténybelileg és szakmailag, a vadászterület határának aszfaltozott útra történő módosítását erdő- és vadgazdálkodási szakmai okokból vitatta. Kifogásolta, hogy az alperes nem rögzítette a egyéb4 kódszámú, mintegy 2.600 ha nagyságú, korábban nem létező vadászterület kialakítása szükségességének indokait sem. Álláspontja szerint elfogultan

figyelembe vette az érdekelt előzetesen egyeztetett kívánságait, nem tisztázta az erdő- és vadgazdálkodási tevékenységgel kapcsolatos jogosultságokat, illetve kötelezettségeket, azok terjedelmét, és az alapul szolgáló területeket. Ehhez kapcsolódóan helytelenül állapította meg, különösen az erdőgazdálkodás körében az erdőterv betarthatóságát, és az egyes érdekelt erdőgazdálkodásának terjedelmét.

[13] Az alperes és az alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérték.

[14] Az elsőfokú bíróság alperesi határozatot megsemmisítő és új eljárás lefolytatására kötelező 2023. május 4. napján kelt 104.K.701.257/2021/18. számú kijavított ítéletét a Kúria a 2024. február 15. napján kelt Kfv.V.37.655/2023/9. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, mert az elsőfokú bíróság anélkül alapította a párhuzamosan, az adott vadászterület másik határával kapcsolatban folyt, 104.K.701.251/2021. számú perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményre a döntését, hogy azt a per anyagává tette volna, illetve a felek nyilatkozatait azzal kapcsolatban beszerezte volna, ezáltal az elsőfokú eljárás lényeges szabályait megszegte.

[15] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság eleget tett a Kúria iránymutatásának.

A jogerős ítélet

[16] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[17] Indokolása szerint az elsőfokú hatóság és az alperes csak részben tett eleget a megismételt eljárása során a 41.K.27.692/2018/13. számú ítéletben foglalt iránymutatásnak, a korábbi vadászterület határok megváltoztatásáról hozott végleges döntés megalapozatlan és jogszabálysértő.

[18] Rögzítette, hogy a egyéb2 kódszámú vadászterület határainak megállapításával kapcsolatban hozott határozatok megtámadása iránt folyamatban volt 104.K.701.251/2021. számú perben a felperes bizonyítási indítványra igazságügyi vadgazdálkodási és vadászati szakértői véleményt szerzett be, és mivel a egyéb2 kódszámú és a perbeli vadászterület érintkező szakaszairól van szó, és a vizsgálandó szakkérdés mindkét ügyben ugyanaz, a másik perben lefolytatott bizonyítás eredményét jelen perben is figyelembe vette. Az igazságügyi szakértő helyszíni szemlén tekintette meg a vitatott határszakaszokat, és megállapította, hogy azok a természetben jól beazonosíthatóak. Utalt arra, hogy önmagában az a tény, hogy a vadászterület határa hol húzódik, a vad élőhelyét, életfeltételeit nem határozza meg, megfelelő figyelemmel és körültekintéssel, a jogszabályok és szakmai szabályok betartásával a biztonságos vadászat feltételei attól függetlenül megtarthatóak, hogy a vadászterület határa egy erdőtag határvonala vagy egy közút. Ennek az erdőterv betartása szempontjából sincs jelentősége, ugyanakkor tény, hogy amennyiben az erdőgazdálkodási és vadgazdálkodási tevékenységet ugyanaz a személy vagy szervezet végzi, akkor a két tevékenység gördülékenyebben összehangolható. Az erdő- és vadgazdálkodás közötti konfliktusok legfőbb forrása a vadkár, amely nyilvánvalóan kevesebb problémát vet fel abban az esetben, amennyiben a károsult és a kárért felelős is ugyanaz a személy vagy szervezet. A szakértő megállapítása szerint a vadászati terület határa módosításának nem volt releváns szakmai oka, és a felperes által benyújtott határmódosító kérelem is szakmailag megfelelő. Az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt aggálymentesnek ítélte, ezért azt döntése alapjául elfogadta.

[19] A Vtv. 19. § (2) bekezdés 1) pontjára és a Vhr. 3. § (4) bekezdésére utalással megállapította, hogy a jogalkotó nem állított fel rangsort a határvonal meghatározásának módját illetően, és az igazságügyi szakértő szerint vadászati, vadgazdálkodási szempontból sincs jelentősége, hogy erdőtaghatár vagy nyomvonalas létesítmény (közút) képezi a vadászterület határát. Kifejtette, hogy az első- és másodfokú határozatban foglalt indokolás a hatóság saját logikája (a nyomvonalas létesítmény beazonosíthatóbb, mint az erdőtag határa) mellett is hiányos. A hatóság ugyanis adós maradt annak kifejtésével, hogy ezen szempont érvényre juttatása miért csak úgy valószínűsíthető meg, hogy egy 600 hektár nagyságú terület kerül át az egyik vadászterületből a másikba. Életszerűtlen, hogy egy ekkora területen nincs olyan nyomvonalas létesítmény vagy vonalas jellegű természeti tereptárgy (árok, vízfolyás, erdészeti út, tisztás stb.), amellyel a Vtv. 19. § (2) bekezdés 1) pontjának érvényre juttatása nem jár együtt ilyen nagyságú terület vadászterületek közötti áthelyezésével.

[20] A Vtv. 19. § (2) bekezdés b) pontja szerinti szempont, azaz a vadászterületté minősíthető föld tulajdoni, használati viszonyai körében megállapította, hogy az elsőfokú hatóság és az alperes határozatában csupán utalt arra, hogy korábban állami földterületek is tartoztak a egyéb1 kódszám alatti vadászterülethez, amelyek átkerülnek a egyéb2 kódszámú vadászterülethez. Nem rögzítette, hogy melyek ezek a földterületek, és milyen térmértékűek, és a felperes ennek ellentmondó perbeli előadását sem az alperes, sem az érdekelt nem cáfolta: az érintett 600 hektárból 311 hektár a tulajdonát képezi, a többi földnek pedig nagyrészt családtagjai a tulajdonosai, és mindössze 30-35 hektár az, amely harmadik személyek tulajdonában van. Az út perbeli vadászterület felé eső oldalán hasonló tulajdoni szerkezet mellett további mintegy 700 hektár erdőterület felett rendelkezik. Mindezek alapján megállapítható, hogy a tulajdoni, használati viszonyok és a vadászati jog összhangját vizsgálva a felperest érinti hátrányosabban a határkijelölés, annak ellenére, hogy az alperes ennek ellenkezőjére hivatkozott, azzal, hogy állítása szerint az állam oldalán jelentkezne ilyen jogsérelem a korábbi vadászterület határok változatlanul hagyásával.

[21] Mindezen okból, valamint a szakvéleményben foglaltak alapján megállapította, hogy a korábbi vadászterület határok nem sértik a Vtv. rendelkezéseit.

[22] A megismételt eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy a egyéb2 kódszámú és a perbeli vadászterület közös határát annak figyelembevételével kell kijelölni, hogy nem azonosítható olyan ok, amely a korábbi határok megváltoztatását indokolná, továbbá, hogy a felperes által megállapítani kért vadászterület határok a jogszabályban foglaltakat kielégítik.

A felülvizsgálati kérelem

[23] Az alperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjának második fordulata alapján az indokolási kötelezettség megsértése miatt, továbbá a „Kp. 118. § (2) bekezdése alapján” [helyesen: 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján] a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kúriai határozatoktól való jogkérdésben való eltérés miatt kérte. A felülvizsgálati kérelmében nem különítette el a befogadás iránti kérelmét a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolásától. Annak befogadás körében értékelhető hivatkozásait a Kúria az alábbiak szerint foglalja össze:

[24] 1) Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a vadászterület határainak beazonosíthatósága tekintetében nincs különbség aközött, hogy határt erdőtaghatár, vagy közút alkotja, a bizonyítékok értékelésének nyilvánvaló logikái

hibájából ered, ezért az ítélet jogszabálysértő, és ellentétes a Kúria a Kfv.VII.38.167/2021/15. számú határozatában foglaltakkal, mely szerint „Míg a közigazgatási hatóság Ket. 50. § (6) bekezdése alapján végzett értékelését az eljáró elsőfokú bíróság akkor tekinti - a többi között - jogszerűtlennek a Pp. 206. §-a alapján, ha a bizonyítékok egyenként és összességében nem alkalmasak az állított, megállapított tények igazolására, vagy azok köre oly mértékben hiányos, hogy abból megalapozott következtetés nem vonható le, addig a Kúria a bíróság Kp. 78. § (1) és (2) bekezdésein, illetve a Pp. 279. § (1) bekezdésén alapuló értékelését csak akkor tekinti jogszerűtlennek, ha az nyilvánvaló logikai hibában szenved, nyilvánvalóan észszerűtlen, vagy megfelelő indokolás hiányában nyilvánvalóan önkényes (EBH2017. K.20.).”

[25] 2) Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott szakértői vélemény az egyes helyszínek tekintetében csak egyetlen tényt tartalmaz, azt, hogy a határt mi alkotja, és csak egy szubjektív véleménnyel bővül, hogy a határok a természetben jól beazonosíthatóak. A megalapozatlan szakértői vélemény nem szolgálhat jogszerű ítélet alapjául, ezért az elsőfokú bíróság ítélete ezen ok miatt is jogszabálysértő, és ellentétes a BH2005. 147. számú eseti döntésben a szakvéleménnyel kapcsolatban a következő iránymutatás található: „Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint a szakvéleménnyel szemben támasztott követelmény, hogy azt a bíróság ne csak végkövetkeztetésében ismerje, hanem alapjaiban és részletes indokaiban is. Ezért a szakértőtől meg kell követelni azoknak az összehasonlítási adatoknak és tényeknek az ismertetését, amelyek közrehatottak a szakértői vélemény meghozatalánál, és amelyeknél fogva a szakértői vélemény helyessége ellenőrizhető.”

[26] 3) Álláspontja szerint a szakértő elsődleges feladata az lett volna, hogy az egyes helyszíneket bizonyítékként értékelhetően megfelelően dokumentálja, és azokat a szakvéleményben a bíróság elé tárja, amely elvégzi a bizonyítékok értékelését, tekintettel arra, hogy ez nem a szakértő, hanem a bíróság kompetenciájába tartozik. Úgy kellett volna eljárnia, mint a korábban, a 2022. május 4-én kelt végzéssel kirendelt igazságügyi szakértőnek, aki a helyszíni szemlén az egyes helyszíneket megfelelően, fényképfelvételekkel dokumentálta. Ezeken a helyszíneken az alperes és az alperesi érdekelt is készített felvételeket, melyek közül néhányat az alperesi érdekelt a 2023. március 23-án megtartott tárgyaláson bizonyítékként csatolt. Ezen szakértő által készített felvételeket az elsőfokú bíróság nem használta fel, mert a 2022. augusztus 29-én kelt végzésével a szakértőt a szakvélemény benyújtása előtt a szakértői feladat alól felmentette. Az alperesi érdekelt a 2023. február 2-án kelt, a szakértő véleményre vonatkozó észrevételeiben bizonyítási indítványként kérte a bíróságtól, hogy szerezzé be a felmentett szakértő által készített feljegyzéseket és fényképfelvételeket, továbbá kifejtette a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételeit: az 1. helyszín esetében a tuskósor összetéveszthető az erdőtagon belül lévő többi tuskóssal, a 2. helyszín időközben megváltozott, a 3. helyszín esetében a határ egy forgalmas közút, ami nagyban fokozza mind az erdei vadkár, mind pedig a gépjármű és a vad ütközése során keletkező károk valószínűségét. A Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését sérti a jogerős ítélet, mert az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy az alperesi érdekelt bizonyítási indítványát miért mellőzte, továbbá egyáltalán nem tett említést az alperesnek és az alperesi érdekeltnek a szakértői véleményre tett észrevételeiről.

[27] 4) Előadta, hogy a 4. helyszín a határozathozatal óta megváltozott, e tényt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, ezáltal megsértette a Kp. 85. § (2) bekezdését, a jogerős ítélet ellentétes a BH2015.9.264 számú eseti döntésben szereplő jogértelmezéssel.

[28] 5) Az elsőfokú bíróság megsértette továbbá a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat törvényességi felülvizsgálatával kapcsolatos rendelkezéseket, így a

jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.III.37.188/2021/6. számú határozatának [30]-[32] bekezdéseiben szereplő jogértelmezéstől.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[31] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján is kérte.

[33] A kérelmezőt e befogadási okra való hivatkozás esetén Kp. 117. § (4) bekezdése alapján indokolási kötelezettség terheli, amelynek keretében be kell mutatnia, hogy alapvető eljárási jogának sérelme milyen tények alapján következett be, illetve hogy az általa állított eljárási szabályszegés miben áll, és hogy az a konkrét ügy érdemére kihatással volt, és annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2.; Kfv.VII.45.269/2022/2.; Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.127/2024/2.]. A Kúria utal arra is, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja, valamint a kúriai gyakorlat [BH2015. 307.; BH2017. 196.; Kfv.II.37.690/2022/2.; Kfv.III.37.043/2022/2.; Kfv.VII.37.467/2022/3.; Kfv.II.37.602/2023/7.; Kfv.V.35.078/2024/2.] szerint kizárólag azon jogsértések vizsgálatára kerülhet sor, amelyek tekintetében a kérelmező fél megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, valamint tényekkel is alátámasztja, hogy a szabálysértés miben nyilvánul meg.

[34] Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen, kirívóan okszerűtlenül értékelte a bizonyítékokat, egyes tényekre nem folytatott le bizonyítást, illetve az érdekelt bizonyítási indítványait mellőzte, tévesen értékelte a szakvéleményben foglaltakat, azonban a bizonyításra vonatkozó eljárásjogi rendelkezéseket nem jelölte meg, így előadása a Kp. 115. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdés b) pontja értelmében nem alkalmas a rendkívüli perorvoslati eljárás érdemi lefolytatására, figyelemmel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem a kereset ismételt elbírálását, hanem a Kp. 115. § (1) bekezdésének megfelelően a jogerős bírósági határozat esetleges jogszabálysértő voltát vizsgálja. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség, kirívóan okszerűtlen mérlegelés, vagy a bizonyítás szabályainak megsértése hiányában – nincs lehetőség [Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.35.316/2021/2. Kfv.II.37.673/2021/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.; Kfv.I.37.761/2022/2.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2; Kfv.II.37.220/2023/2.; Kfv.V.37.686/2023/3.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.005/2024/2.; Kfv.V.35.188/2024/4.]. Az érdemi vizsgálatnak azonban előfeltétele, hogy a fél megjelölje azon jogszabályhelyeket, amelyeket álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértett. Ennek hiányában a befogadás körében az 1)-2) pontokban előadott indokokkal a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem volt befogadható.

[35] A felülvizsgálati kérelem 3) és 4) pontjával kapcsolatban a Kúria megállapította, hogy az alperes nem mutatta be, hogy az általa állított helyszín változása, így az álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által el nem bírált tény mennyiben hatott ki az ügy érdemére. Az elsőfokú bíróság közigazgatási határozatot megsemmisítő ítéletet azért hozott, mert megállapította, hogy az első- és másodfokú vadászati hatóság nem tett eleget teljeskörűen a korábbi ítélete szerinti, kötelező iránymutatásának, továbbá a vadászterület kialakításánál figyelembe veendő törvényi szempontokat csak részben és okszerűtlenül értékelte. Az alperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) pont szerinti befogadási ok körében a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét nem teljesítette, ezért a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatára a 3) és 4) pontban szereplő okból nincs törvényes lehetőség.

[36] A felülvizsgálati kérelem 5) pontját illetően szintén utal a Kúria a közigazgatási határozat megsemmisítéséhez vezető elsőfokú bírósági indoklásra. A Kúria Kfv.III.37.188/2021/6. számú határozata alperes által megjelölt részében azt fejtette ki, hogy „[30] A mérlegelési jogkörben hozott döntésnek is törvényesnek kell lennie, megsemmisítésére vagy megváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha a döntés jogszabálysértő. Amint az a ma is irányadó, a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálatáról szóló 2/2015. (XI.23.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) is kimondta, a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálatának célja - a közigazgatási perek általános céljával összhangban - a határozat törvényességének elbírálása.

[31] Ha a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, akkor a közigazgatási bíróságnak a kereset mentén azt kell megítélnie, hogy a közigazgatási szerv a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat. A bíróság nem alapozhatja döntését arra, hogy bár a közigazgatási szerv döntése nem jogsértő, a jogszabály adta keretek között, eltérő mérlegelés mellett más, ugyancsak jogszerű döntés is hozható az ügyben. Ez esetben a bíróság átvinné a közigazgatási hatóság szerepét, és olyan kérdésben döntene, amely kizárólag a közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik. [32] A bírósági jogszerűségi kontroll tehát a hatóság mérlegelési jogkörére nem terjed ki teljeskörűen, a bíróság számára nem biztosít felülmérlegelési lehetőséget.” Mivel az elsőfokú bíróság az alperes határozatát éppen a mérlegelési szempontok figyelmen kívül hagyása miatt ítélte jogszabálysértőnek, és

nem azt állapította meg, hogy az alperes döntése is törvényes, az alperes által hivatkozott közzétett határozat eltérő jogkérdésről szól. Emiatt a jogerős ítélet nem lehet a Kúria ezen közzétett határozatában foglalt jogértelmezéssel ellentétes. Ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelem 5) pontjában megjelölt okból, a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt lehetőség érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[37] Emellett utal arra a Kúria, hogy a perbelivel határos egyéb2 kódszámú vadászterület határát kijelölő határozatot megsemmisítő 104.K.701.251/2021/45. számú jogerős ítéletet a 2024. február 7. napján meghozott Kfv.III.37.652/2023/10. ítéletével hatályában fenntartotta, az azonos szakvéleményen nyugvó bírói döntést tehát jogszerűnek ítélte, így a jogerős ítélet megfelel a Kúria közzétett gyakorlatának.

[38] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) alpontja szerinti befogadási okokat is, azonban nem tárt fel olyan indokot, amely ezen pontok alapján a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását indokolná.

[39] Minderre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[40] *A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, továbbá az eljárási szabályszegésre hivatkozó fél a befogadási kérelmét nem indokolja megfelelően, mert abból a megsértett jogszabályhely megjelölése hiányzik, illetve abból nem derül ki, hogy az általa leírtak mennyiben hatottak ki az ügy érdemére, továbbá a Kúria általa megjelölt határozata nem azonos jogkérdést bírál el.*

Záró rész

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[42] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[43] A végzés ellen a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. december 12.

dr. Márton Gizella sk.
a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta sk.
előadó bíró

dr. Darák Péter sk.
bíró

dr. Demjén Péter sk.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett sk.
bíró

A kiadmány hitelél:
tisztviselő